Falošní proroci

written by Michael Steedman | 1. septembra 2024

Ako je možné spoznať rozdiel medzi pravdou a klamstvom, keď ide o náboženstvo? Takmer všetky kulty a náboženstvá sa môžu javiť ako správne, keď ich doktríny vyučuje niekto so silným charakterom resp. s charizmou, niekto, kto sa vyjadruje atraktívnym a presvedčivým spôsobom. V tejto súvislosti budeme dnes premýšľať o tom, čo povedal Ježiš ohľadom falošných prorokov.

Vystríhajte sa falošných prorokov, ktorí k vám prichádzajú v ovčom rúchu, ale vnútri sú dravými vlkmi. Po ich ovocí ich poznáte. Či azda z tŕnia oberajú hrozná alebo z bodľače figy? Tak teda každý dobrý strom rodí dobré ovocie, a zlý strom rodí zlé ovocie. Dobrý strom nemôže rodiť zlé ovocie ani zlý strom rodiť dobré ovocie. Každý strom, ktorý nerodí dobré ovocie, sa vytína a hádže na oheň. A tak ich teda po ich ovocí poznáte.

Matúš 7:15-20

Vo svojej Kázni na hore Pán Ježiš hovoril o tom, že do nebeského kráľovstva je nevyhnutné vojsť cez úzku bránu. Táto brána vedie na úzku cestu. Ako sme si mohli v minulom článku všimnúť, veľkosť resp. malosť brány je okrem iného indikáciou skutočnosti, že ľudia do Božieho kráľovstva vstupujú jeden po druhom. Úzkosť cesty nám zároveň hovorí, že život pravého kresťana zahŕňa aj ťažkosti a skúšky. Napríklad to často znamená plávať proti prúdu vo vzťahu k tým, ktorí všetku svoju energiu a pozornosť investujú do vecí týkajúcich sa terajšieho života bez toho, žeby sa obťažovali rozmýšľať o duchovných veciach. Ale len tí, ktorí túto malú, tesnú bránu už našli a začali kráčať po úzkej ceste, dostanú večný život. A len oni budú poznať odpočinutie a útechu, prameniace z osobného vzťahu s Ježišom Kristom.

Pán Ježiš pokračuje v rozprávaní o falošných prorokoch a varuje svojich poslucháčov pred ich podvodmi. Pravdivý, ozajstný prorok bol Božou hlásnou trúbou – teda niekým, kto verne odovzdával ľuďom správu pravého a živého Boha. Aké sú však vlastnosti falošného proroka? Falošný prorok je ten, kto nebol poslaný Bohom a kto teda prináša svoju vlastnú správu (ktorú si sám vymyslel). Ide o to, že to, čo falošný prorok hovorí a učí, vyzerá ako veľmi vierohodné. Nie vždy prichádza s herézou bijúcou do očí, hovoriac napríklad, že Ježiš nie je Boží Syn, alebo že Biblia je len zbierkou ľudských myšlienok. Nie, on je často oveľa rafinovanejší. Správa, ktorú prináša, je presne taká, akú chcú ľudia počuť. Napríklad bude učiť, že peklo je len výmyslom, že diabol v skutočnosti neexistuje, že hriech je vlastne ochorenie a nemá nič spoločné s vinou –a to preto, že Boh je láska a On by predsa nikoho nepotrestal na večnosť.

Žiadne z biblických doktrín, ktoré sa zdajú byť tvrdé, nie sú dnes populárne a ľudia sú vždy radi, keď počujú učiteľov, ktorí ich popierajú. Opakujem: správa, ktorú títo falošní učitelia prinášajú, sa podobá pravde, ale v skutočnosti je to lož, ktorá má katastrofálne následky pre tých, ktorí ju prijali. Falošní proroci sa navonok zdajú byť neškodnými ovcami, ale v skutočnosti sú to nenásytní a krutí vlci. Ich cieľom je ponúknuť ľuďom atraktívnejšie evanjelium, pohodlnejší spôsob, ako žiť svoj život a dostať sa do neba. Ale to nie je ešte celá pravda. Všeobecne možno povedať, že toho, čo je na rozprávaní, hlásaní falošného proroka nebezpečné, nie je veľa, ale veľa je toho, čo nepovie. Ak si ho vypočujete, často káže o láske k Bohu, no len zriedka sa zmieni resp. povie niečo o Jeho svätosti, spravodlivosti a hneve. A kto by nechcel počuť o Božej láske? To je dôvod, prečo bude mať falošný

prorok vždy mnoho nasledovníkov. Ďalšie z doktrín/náuk, ktorým má falošný prorok tendenciu sa vyhnúť, je *posledný súd* a *večný osud zatratených*.

Okrem toho, falošný prorok nezdôrazňuje hroznú podstatu hriechu. Nemusí popierať jeho existenciu, ale vždy bagatelizuje závažnosť hriechu. Má tendenciu hovoriť len o jednotlivých hriechoch a iba zriedka sa zmieňuje o skutočnosti, že všetci máme hriešnu prirodzenosť. Určite sa nezmieňuje o biblickej pravde, že človek je vo svojich hriechoch mŕtvy a úplne neschopný akýmkoľvek spôsobom prispieť k vlastnej záchrane.

Fenomén falošných prorokov nie je obmedzený len na dnešnú dobu. V Biblii opisuje Boží pravdivý prorok Jeremiáš falošných prorokov takto: *„A ľahkomyseľne liečia rany môjho ľudu. Hovoria: Pokoj, pokoj! Ale niet pokoja!“* (Jeremiáš 6:14). A potom čítame toto šokujúce obvinenie: *„Proroci prorokujú falošne… A môj ľud to tak miluje!“*(Jeremiáš 5:31). Dovoľte mi k tejto téme napísať slová jedného komentátora. Hovorí: „Falošný prorok je vždy veľmi upokojujúcim, utešujúcim kazateľom. Ak ho počúvate, vždy vo vás zanechá dojem, že tu nie je veľa zlého, nesprávneho. Samozrejme, pripúšťa, že čosi zlé tu predsa je –nie je až taký hlúpy, aby povedal, že tu nie je nič zlé. On však hovorí, že všetko je v poriadku a bude dobre aj v budúcnosti. „Pokračujte tak ako doteraz, ste v poriadku, nemusíte sa trápiť a znepokojovať ohľadom malej brány a úzkej cesty“. „Pokoj, pokoj“ hovorí. Falošný prorok v rúchu baránka je vždy upokojujúci, príjemný, neškodný a príťažlivý. Ale za falošným prorokom sa skrýva nepriateľ ľudskej duše –diabol. Satan rád obchoduje s polopravdami, upokojuje ľudí falošným pocitom bezpečia, aby si mysleli (a verili), že Boh je s nimi v podstate spokojný.

Pravý, ozajstný prorok naproti tomu oznamuje celú pravdu – vrátane toho, čo ľudia neradi počujú. Je považovaný za extrémistu alebo fanatika. Iróniou je, že v dnešnej dobe, keď sa káže o tolerancii a duchu ekumenizmu, jediní ľudia, ktorí nie sú tolerovaní, sú tí, čo hovoria celú pravdu – teda skutoční proroci. Pravý, skutočný prorok Jeremiáš bol vo svojej dobe opovrhovaný, pretože podával celú pravdu. Je smutné, že aj v dnešnej dobe sa s Božími vernými a pravými služobníkmi zaobchádza rovnako, pretože odmietajú kompromisy a nehovoria ľuďom to, čo chcú počuť, ale to, čo počuť potrebujú. Riskujú pritom rovnaké hanebné a potupné zaobchádzanie, ako to bolo v prípade Jeremiáša.

Ako sa teda môžeme chrániť pred falošnými prorokmi? Ako sa môžeme vyhnúť tomu, že budeme podvedení ich falošným učením? Nejde o druhoradé problémy či otázky. Hovoríme tu o otázkach, ktoré sa týkajú našich nesmrteľných duší a nášho večného určenia. V tomto bode si nemôžeme dovoliť v niečom sa mýliť, lebo to znamená, že budeme navždy zatratení. Nuž teda, ako sa dá zhodnotiť ľudské učenie? Odkiaľ pochádza to pravé a pravdivé kresťanské učenie? Pochádza zo 66 kníh Biblie, Starého a Nového zákona, ktoré sú definované ako Božie slovo. Tieto knihy boli napísané ľuďmi, ale inšpirované Svätým Duchom. Takže, ak máme preveriť pravdivosť učenia, musíme čítať Božie slovo pod vedením Svätého Ducha. Keď apoštol Pavol prišiel do mesta Berea, ľudí tam pochválil, pretože –citujem: *„A tí* (Berejčania) *boli šľachetnejší… a prijali slovo s celou ochotou a skúmali písma každý deň, či je to tak.“* (Skutky 17:11). Títo Berejčania neboli teológmi ani náboženskými učiteľmi. Boli to obyčajní muži a ženy, pochválení v Písme apoštolom Pavlom za skúmanie Písma. Ich zámerom bolo zistiť, či Pavol bol falošným prorokom alebo nie.

Priatelia, nikdy nemajte strach skúmať, čomu vás vyučujú vaši náboženskí učitelia, zbor alebo vaša cirkev. Skúmajte to vo svetle Písma, prosiac Svätého Ducha, aby vám ho osvetlil. *„Tvoje slovo je Pravda,“* povedal Ježiš vo svojej modlitbe Otcovi. Takže, priatelia, pravdu musíme hľadať v Písme. To je jediný zdroj pravdy, ktorý máme k dispozícii.